

[Poul Sørensen.]

på andre områder for at få en lignende stilling. Jeg synes, det varsler godt, og jeg vil ved denne lejlighed takke bankverdenen for det nye skridt, der her er taget med etablering af en voldgiftsinstitution i det praktiske liv, som kan være eksempel for os alle sammen.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at vi ønsker at støtte de saglige synspunkter, som er fremlagt, det, de to parter har talt sig til rette om. Vi ønsker, at det høje folketing skal stå stærkere og bedre, end det hidtil har været tilfældet, idet det gennem statsministeren skal foretage de skridt, den pågældende situation udkræver. Vi ønsker, at voldgiftstanken må kunne indarbejdes på en sådan måde, at det, man forstår ved livsvigtige områder, i hvert tilfælde kan holdes uden for konflikter, og at vi derved kommer et stykke hen ad den vej, som vi mener man fuldt og helt må følge frem til den situation, hvor det danske samfund ikke sætter værdier til og spilder tid på opslidende kampe, men på rimelig og anstændig måde viderefører den voldgiftstanke, som på de sekundære områder er godkendt af parterne, til at gælde for samtlige områder.

**Baunsgaard:** Det fremsatte forslag til ændring i forligsmandsloven bygger, som det fremgår af den højtærede ministers bemærkninger, på den indstilling, som et flertal i arbejdsretskommissionen har afgivet i den nu offentliggjorte betænkning.

De resultater, der er opnået i kommissionen, har jo været genstand for vidt forskellige bedømmelser, svingende fra udtalt beundring til erklæret mistrøstighed over, at kommissionen ikke har løst sin opgave. Begge dele er vist lige langt fra den egentlige sandhed: at man på nogle områder har løst den stillede opgave til fuld tilfredshed, hvad der er kommet til udtryk i absolut enstemmighed i kommissionen om anbefaling af de nye forhandlingsregler. På andre områder må det jo erkendes at man kun er kommet et stykke ad vejen, men det forekommer mig dog at være et ikke ubetydeligt fremskridt, der er opnået.

Når man nu fra visse sider synes at være så skuffet over, at organisationerne ikke har taget skridtet fuldt ud, skyldes det

formentlig, at de pågældendes nuværende overbevisning er af så ny dato, at man ikke har gjort de samme erfaringer som det radikale venstre om, hvor svært det kan være at få andre til at forstå, i hvilken grad de forskellige samfundsgrupper er afhængige af hinanden og i deres kamp må tage hensyn hertil.

Hvad angår de nye forhandlingsregler, næredes der på forhånd stor tiltro til disse fra begge arbejdsmarkedets parter. Det er derfor med beklagelse, man må konstatere, at den første og ikke mindst vigtige af disse forhandlingsregler ikke denne gang fik lov til at virke efter hensigten, nemlig det, at hovedorganisationerne inden den 10. november skulle enes om de generelle spørgsmål.

Allerede nu at tale om et forlis for de nye forhandlingsregler forekommer mig dog på dette grundlag ikke rimeligt eller hensigtsmæssigt. Vel er det rigtigt, at det var en af de ændringer, der fra alle sider blev tillagt stor betydning, men fordelene ved de nye forhandlingsregler er jo ikke begrænset til dette alene. Jeg vil gerne som andre væsentlige fremskridt kort opstille, at man foruden dette allerede fra 15. oktober skal behandle de ting, som man vil anbefale underorganisationerne som generelle spørgsmål, den såkaldte rammeaftale. Det er nu gennemført, at forligsmanden allerede fra den 20. december kan træde ind i billedet. Uløste spørgsmål i underorganisationerne henvises til videre behandling i hovedorganisationerne, og forligsinstitutionen og det påtænkte forhandlingsudvalg kan med bindende virkning for underorganisationerne træffe afgørelse; her knæsetter man i virkeligheden princippet om den anbefalelsesværdige frivillige voldgift.

Endelig finder jeg grund til særligt at fremhæve den nye gruppeinddeling, som er gennemført. Man har opdelt hele overenskomstområdet i 8 grupper og er herved kommet et stort skridt henimod dannelsen af de industriforbund, som efter det radikale venstres opfattelse må være en naturlig konsekvens af hele den industrielle udvikling.

At man gennem de nye forhandlingsregler i det hele taget ønsker at give netop forhandlingen en ekstra chance for endeligt at løse problemerne, forekommer mig at